

فصلنامه کواترنری ایران (علمی-پژوهشی)، دوره ۲، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۵
ص ۱۶۷-۱۸۲

مقایسه رخسارهای رسوبی هولوسن پلایاهای حوض سلطان و گرمسار

سعید رضاییان لنگرودی^{*}; کارشناس ارشد، رسوب‌شناسی و سنگ‌شناسی رسوبی، دانشگاه خوارزمی تهران، شرکت مهندسین مشاور کاوشگران راضیه لک؛ استادیار، رسوب‌شناسی و سنگ‌شناسی رسوبی، پژوهشکده علوم زمین، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور داود جهانی؛ دانشیار، رسوب‌شناسی و سنگ‌شناسی رسوبی، گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۰۷/۲۸ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۰۲/۰۱

چکیده

این پژوهش با هدف تفکیک زیرمحیط‌های رسوبی پلایاهای حوض سلطان و گرمسار با مطالعه مغزه‌های رسوبی و بر اساس شواهد رسوب‌شناسی و کانی‌شناسی انجام گرفته است. در این پژوهش، نه مغزه از پلایاهای حوض سلطان تهیه شد. از بخش‌های سطحی تا عمق ۲۰ سانتی‌متری پلایاهای گرمسار نیز نمونه‌برداری انجام شد. ۱۱۳ نمونه از رخسارهای رسوبی پلایاهای حوض سلطان و ۳۰ نمونه از پلایاهای گرمسار تهیه و آنالیز دانه‌بندی و کانی‌شناسی شد. تیپ رسوبات هر دو پلایا از نظر اندازه ذرات شامل گل‌ماسه‌ای با کمی گراول، ماسه گلی با کمی گراول، گل، گل‌ماسه‌ای و ماسه گلی است. در پلایاهای حوض سلطان سه نوع رخساره تخریبی، کربناته و تبخیری و در پلایاهای گرمسار سه نوع رخساره سیلیسی تخریبی، مخلوط سیلیسی تخریبی با تبخیری و تبخیری مشاهده شده است. کانی‌های تشکیل‌دهنده پلایاهای حوض سلطان شامل کوارتز، فلدسپات، کانی‌های رسی، کلسیت و بهدرت آراگونیت ژپس، هالیت، آنیدریت، پلی‌هالیت، کارنالیت، تناندیت، باسانیت و هگزاہیدریت است. کانی‌های تشکیل‌دهنده پلایاهای گرمسار هالیت، ژپس، کلسیت، باسانیت، کارنالیت، کارنالیت آمونیم، سیلویت، کلرید منیزیم پتانسیم، کوارتز، آلبیت، آنورتیت، مسکویت، کلریت و ایلیت است. توک‌های گلی، توده‌های ماسه‌ای بادی، تی‌پی و سطوح گل‌کلمی از متداول‌ترین عارضه‌های شناسایی شده در هر دو پلایاست. زیرمحیط‌های رسوبی هر دو پلایا از خارج به داخل حوضه شامل بادیزن آبرفتی، پهنه ماسه‌ای، پهنه گلی، پهنه نمکی، پهنه نمکی و دریاچه موقت است. این زیرمحیط‌های رسوبی بر اساس تغییر محیط رسوبی متأثر از تغییر اقلیم در دوره هولوسن به یکدیگر تبدیل می‌شوند.

کلیدواژه‌ها: پلایاهای حوض سلطان، پلایاهای گرمسار، رسوب‌شناسی، کانی‌شناسی.

مقدمه

پلایا حوضه خشک درون قاره‌ای با تراز آب منفی است. بیش از ۷۵٪ طول سال خشک و حواشی موینگی آن به قدری به سطح زمین نزدیک است که تبخیر ناشی از آن سبب تخلیه آب و تشکیل کانی‌های تبخیری می‌شود (بریر، ۲۰۰۰: ۳). بررسی و مطالعه دریاچه‌های شور و پلایاهای اهمیت زیادی دارد، از جمله مطالعات لیمنولوژی و پالئولیمنولوژی بر مبنای تأثیر تغییرات اقلیمی (یان و ژنگ، ۲۰۱۵)، تکامل ژئوشیمیایی پلایاهای (تاگورتی و همکاران، ۲۰۱۳)، بررسی تغییرات دمای سطحی با استفاده از مطالعات سنجش از راه دور (کی و سانگ، ۲۰۱۴)، بررسی‌های ژئوفیزیکی در تعیین روند تکاملی پلایاهای (گوتیرز و همکاران، ۲۰۱۳)، مطالعات ایزوتوپی (روبرتز و همکاران، ۲۰۰۸)، بررسی ترکیب شیمیایی و میکروبیولوژیکی دریاچه‌های شور در ارتباط با موقعیت اکولوژیکی آن‌ها (گوسوا و همکاران، ۲۰۱۴)، رسوب‌شناسی و کانی‌شناسی (وراسینگهام و همکاران، ۲۰۱۴)، هیدروژئیمی و هیدروژئوشیمی (رضاییان لنگرودی و همکاران، ۲۰۱۳) و اندازه‌گیری چند متغیره از آلوده‌کننده‌های ارگانیکی در دریاچه‌های شور (بالستروس و همکاران، ۲۰۱۴).

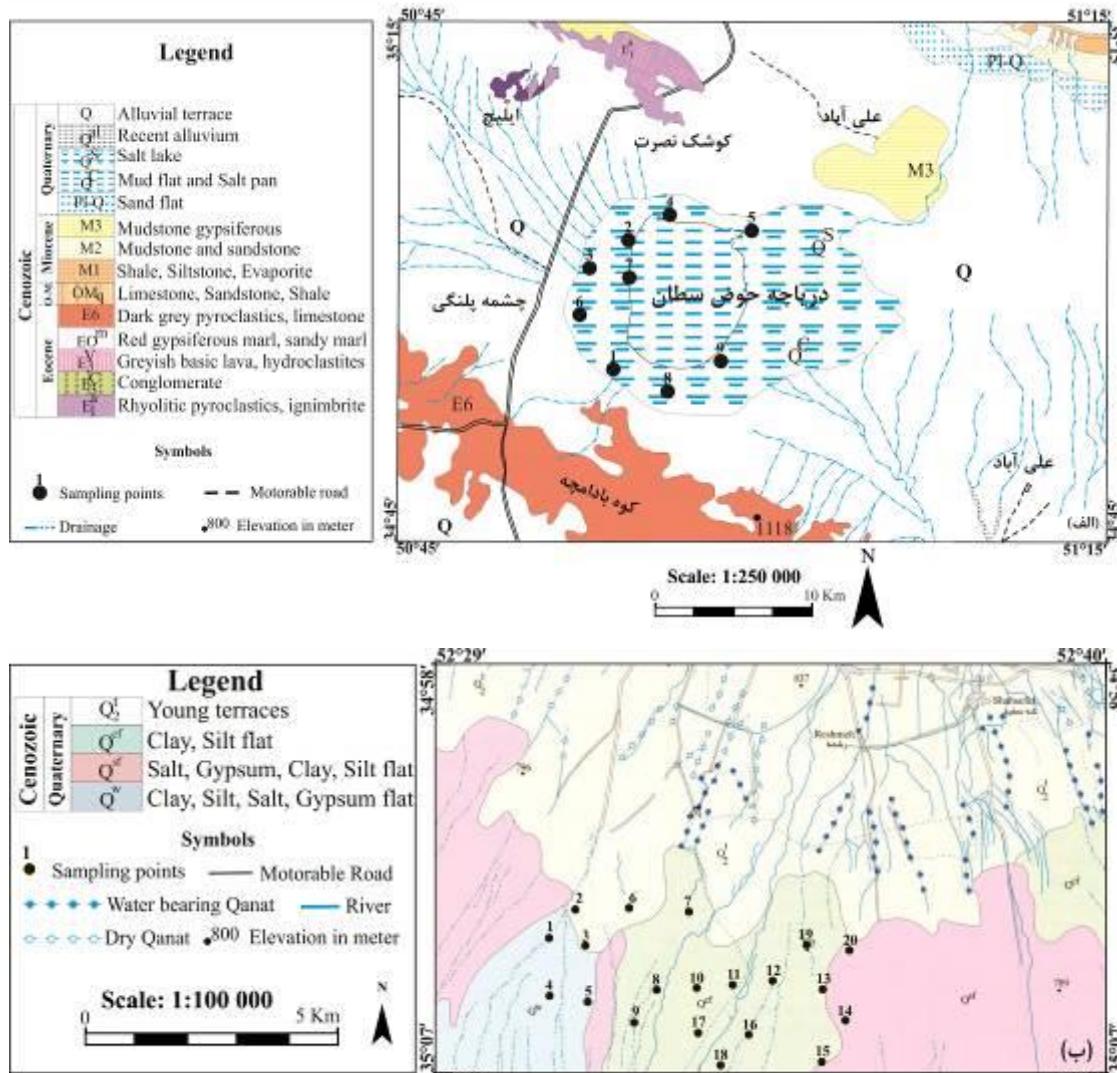
* نویسنده مسئول: saeedsediment@yahoo.com، تلفن: ۰۹۱۱ ۳۹۳ ۶۹ ۸۶، فاکس: ۰۲۱-۶۴۵۹۲۴۰۷

در ایران نیز توجه خاصی به پلایاهای و دریاچه‌های شور شده است. برای مثال، کرینسلی (۱۹۷۰)، بر اساس شواهد میدانی، مطالعات آزمایشگاهی، رسوب‌شناسی و استفاده از تصاویر ماهواره‌ای پلایاهای ایران را مطالعه کرده است. عبدی و رحیم‌پور بناب (۱۳۸۹) به بررسی منشأ، هیدروژئوشیمی و نحوه تکامل شورابه در پلایای میقان اراک پرداخته‌اند. ترشیزیان (۱۳۹۰) به بررسی رسوب‌شناسی و زمین‌ریخت‌شناسی پلایای ساغند در ایران مرکزی پرداخته است. لک و رضاییان لتگردی (۱۳۹۴) به بازسازی محیط‌های رسوبی هولومن دریاچه مهارلو با شواهد رسوب‌شناسی و کانی‌شناسی پرداخته‌اند. کلتس و شهرابی (۱۳۸۶) روی رسوبات هولومن دریاچه فوق‌اشباع ارومیه مطالعاتی انجام دادند. فیاضی (۱۳۹۱) تعدادی مغزه از ۴۰ سانتی‌متری سطح دریاچه حوض سلطان تهیه کرد و بر این اساس، سه افق را تشخیص داد، شامل یک افق اکسیده با رنگ قرمز (A)، افق حاوی رسوبات سبزرنگ متمایل به خاکستری (B) و افق شامل رسوبات قرمز آجری‌رنگ تشکیل شده در شرایط آب‌وهوابی خشک (C). وی همچنین، با توجه به شکل‌گیری کربنات‌ها در حاشیه خارجی دریاچه نزدیک منطقه تغذیه جریان‌های سطحی و زیرزمینی، سپس رسوبات سولفاته در حاشیه داخلی دریاچه، در نهایت رسوبات کلروره، به‌ویژه هالیت در مرکز دریاچه، الگوی قطره‌اشکی را برای این دریاچه پیشنهاد کرد. با توجه به اینکه ناحیه گرمسار از دیدگاه کشاورزی، زمین‌شناسی و معدنی اهمیت ویژه‌ای دارد، عمدۀ مطالعات انجام‌شده در رابطه با بررسی‌های کیفی آب‌های سطحی و زیرسطحی، کشاورزی، رسوب‌شناسی، زمین‌ساخت، دیاپیریسم و معادن مختلف به‌ویژه معادن نمک بوده است. هدف این پژوهش تفکیک زیرمحیط‌های رسوبی پلایاهای حوض سلطان و گرمسار، با مطالعه مغزه‌های رسوبی و بر اساس شواهد رسوب‌شناسی و کانی‌شناسی طی دوره هولومن است. از نتایج آن می‌توان در شناسایی، تفکیک و تفسیر سایر نهشته‌های مشابه در نواحی دیگر ایران استفاده کرد.

موقعیت جغرافیایی، زمین‌شناسی و اقلیم منطقه

بر اساس تقسیم‌بندی سوننفلد (۱۳۹۱)، دریاچه حوض سلطان حوضه‌ای رسوبی و درون‌قاره‌ای محسوب می‌شود. این دریاچه با مساحت تقریبی ۱۹۵ کیلومتر مربع و عمق ۵۰-۲۰ متر، در حدود ۳۵ کیلومتری شمال شهر قم در استان قم و در شرق آزادراه تهران-قم بین عرض‌های جغرافیایی $۳۴^{\circ} ۵۰' - ۳۵^{\circ} ۵۳'$ شمالی و طول‌های جغرافیایی $۵۰^{\circ} ۰' - ۵۱^{\circ} ۰'$ قرار گرفته است (فیاضی و همکاران، ۱۳۸۷: ۲۰۰۷) (شکل ۱). این دریاچه شامل دو چاله‌ جدا از هم یکی به نام «حوض سلطان» و دیگری به نام «حوض مره» است که با آبراهه باریکی به هم وصل می‌شود (کرینسلی، ۱۹۷۰: ۲۸۶). منطقه مورد مطالعه بر اساس تقسیم‌بندی آقانباتی (۱۳۸۳: ۴۲) در زون ایران مرکزی قراردارد. طبقات رسوبی متعلق به سازند قم در بخش شمال‌غربی، جنوب‌شرقی و شمال‌شرقی طاقدیس کاج-امین‌آباد به صورت کنگلومرات قاعده‌ای، آهک‌های تخریبی/amarنی/اریفی/اماشه‌سنگی/گلوكوئیت‌دار حاوی شکستگی‌های فراوان و هاله‌های کمرنگ لیمونیتی حاصل از اثر آب‌های نفوذی به صورت برجهستگی‌های غیرممتد و غالباً گسل خورده در لابه‌لای توده‌های آندزیتی، ماسه‌سنگ و مارن روی ستگ‌های آذرین اوسن گسترش دارد، در حالی که در بخش شمالی و غربی محدوده مورد مطالعه این طبقات رسوبی وجود ندارد و جای خود را به سازند قرمز فوکانی می‌دهد (معتمد و پورمعتمد، ۱۳۵۶؛ پورمعتمد و معتمد، ۱۳۵۸). متوسط بارندگی سالانه در منطقه $۱۴۵/۹۲$ میلی‌متر و میانگین حرارت $۱۸/۵۵$ درجه سانتی‌گراد است. لذا، بر اساس ضریب خشکی دومارتن (۱۹۲۶) اقلیم منطقه از نوع خشک است. دشت گرمسار با مختصات جغرافیایی $۳۵^{\circ} ۳۴' - ۳۵^{\circ} ۵۸'$ عرض شمالی و $۵۲^{\circ} ۴۰' - ۵۲^{\circ} ۵۸'$ طول شرقی در شمال ایران مرکزی و در فاصله ۱۰۰ کیلومتری جنوب‌شرق تهران قراردارد. این ناحیه به طور کلی متأثر از رودخانه بزرگ جله‌رود و رودخانه‌های محلی دیگر است. رودخانه جله‌رود از کوه‌های شمالی سرچشمه گرفته است و به‌سوی دشت جریان دارد. این امر سبب تشکیل بادبزن آبرفتی بزرگ گرمسار، رودخانه‌های بریده بریده، تپه‌های ماسه‌ای، دشت‌های رسی، پلایا و پهنه‌های وابسته به آن است (شکل ۱). بررسی نقشه زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ گرمسار همراه با مطالعات گستره‌د صحراوی نشان می‌دهد که این منطقه از واحدهای سنگی گوناگون با سن‌های مختلف تشکیل شده است که به‌طور عمده با سازندهای کرج، کند، قرمز پایینی، قم، قرمز بالایی و هزارده، نهشته‌های کواترنر و گنبدهای نمکی مرتبط است. وسعت دشت گرمسار حدود ۹۰۰ کیلومتر مربع است که از این مقدار ۵۰۰ کیلومتر مربع زمین‌های قابل کشت و بقیه را پلایا تشکیل می‌دهد. متوسط بارندگی سالانه در منطقه برابر با ۱۰۰ میلی‌متر و میانگین درجه حرارت برابر با $۱۸/۵۰$ درجه سانتی‌گراد است (سازمان

هواشناسی کشور، ۱۳۸۷.

شکل ۱. نقشه زمین‌شناسی و نقاط نمونه‌برداری (الف) پلایای حوض سلطان (امینی و امامی، ۱۹۹۶؛ حاجیان، ۱۹۹۶؛ قلمقش، ۲۰۰۰، حقی‌پور، ۱۳۶۵) و (ب) پلایای گرمسار (نقشه زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ گرمسار)

مواد و روش‌ها

در این پژوهش، به منظور بررسی چرخه رسوبی، تعیین دوره‌های خشکسالی و ترسالی، تعیین رخسارهای و زیرمحیط‌های رسوبی، تعداد نه مغزه دست‌نخورده از بخش‌های در دسترس پلایای حوض سلطان تا ۷۰۰ سانتی‌متر در بهمن ماه ۱۳۸۸ توسط اوگر دستی^۱ تهیه شد. بدلیل انجام عملیات نمونه‌برداری در فصل مرطوب و در دسترس نبودن تجهیزات مورد نیاز، امکان دسترسی به بخش شرقی حوض سلطان وجود نداشت. موقعیت مناطق مغزه‌گیری در شکل ۱ (الف) و (ب) نشان داده شده است. از غرب به شرق پلایای گرمسار نیز نمونه‌برداری صورت گرفت که به طور عمده از بخش‌های سطحی تا عمق ۲۰ سانتی‌متر بوده است. هم‌زمان با نمونه‌برداری، موقعیت نقاط نمونه‌برداری با استفاده از دستگاه سیستم موقعیت‌یاب جهانی^۲ ثبت و عمق نمونه‌برداری و وضعیت آن یادداشت شد. در مجموع، تعداد ۱۱۳ نمونه از مغزه‌های به‌دست‌آمده از پلایای حوض سلطان و تعداد سی نمونه از پلایای گرمسار تهیه شد. با توجه به ویژگی‌های بافت، ساخت،

1. Handy auger
2. Global Positioning System (GPS)

رنگ و نوع رسوب، زیرمحیط‌های رسوبی هر رخساره تعیین شد و از هر زیرمحیط رسوبی نمونه برداری صورت گرفت. نمونه‌ها در آزمایشگاه در دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد برای مدت ۴۸ ساعت در آون خشک و آنالیز دانه‌بندی شد. آنالیز دانه‌بندی ذرات بزرگ‌تر از ۶۳ میکرون با دستگاه الکشیکر نوع مرطوب و ذرات کوچک‌تر از ۶۳ میکرون با دستگاه دانه‌بندی لیزری انجام شد. همچنین، از پلایای حوض‌سلطان تعداد ۱۱۳ نمونه و از پلایای گرماسار تعداد ۱۵ نمونه با دستگاه پراش پرتو ایکس مدل فیلیپس با مشخصات تیوب نوع مس ($Cu=1.54\text{\AA}$ ، ولتاژ ۴۰ کیلوولت، شدت جریان ۴۰ میلی‌آمپر و زاویه پراش ۷۰–۴ درجه آنالیز شد. در این آنالیزها، تمامی کانی‌های تخریبی، کربناته و تبخیری به صورت نیمه‌کمی تعیین شد. بررسی اجزای رسوبی با میکروسکوپ بینوکولار نیکون و میکروسکوپ الکترونی مرکز پژوهش‌های کاربردی سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور صورت گرفت. تمامی نمونه‌های پلایای حوض‌سلطان در آزمایشگاه سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور آنالیز شد. آنالیز پراش سنجی (دیفراکتومتری) نمونه‌های پلایای گرماسار در آزمایشگاه کانسaran بینالود انجام گرفته است.

یافته‌های پژوهش

بررسی‌های صحرایی و آزمایشگاهی مختلف از قبیل دانه‌بندی، کانی‌شناسی، مطالعات میکروسکوپ الکترونی روبشی، مورفومتری و مورفوسکوپی رسوبات مغذه‌های تهیه شده و پردازش داده‌های به دست آمده در پلایای حوض‌سلطان سه نوع رخساره تخریبی، کربناته و تبخیری و در پلایای گرماسار سه نوع رخساره سیلیسی تخریبی، مخلوط سیلیسی تخریبی با تبخیری و تبخیری را معرفی می‌کند. رسوبات بخش مرکزی هر دو پلایا به طور عمده حاصل فرایندهای شیمیایی (کانی‌های کربناته مانند کلسیت و غیرکربناته به‌ویژه هالیت) و رسوبات حاشیه دریاچه تخریبی-شیمیایی است. تیپ رسوبات غالب هر دو پلایا از نظر اندازه ذرات شامل گل‌ماسه‌ای با کمی گراول، ماسه گلی با کمی گراول، گل، گل‌ماسه‌ای و ماسه گلی است. رسوبات پلایای گرماسار طی سه مرحله سیلابی شدن، تبخیر و تغليظ یونی و خشک‌شدن‌گی تشکیل شده است. منشأ اصلی عناصر و یون‌های تشکیل‌دهنده رسوبات تبخیری پلایای گرماسار به طور عمده نهشتۀ سنگ‌های ائوسن پسین-الیگومیوسن است (آرین، ۱۳۸۸) که به شکل‌های گوناگون به‌ویژه لایه‌ای و گندها/ زبانه‌های نمکی در شمال و غرب پلایای گرماسار رخمنون دارد و با رودخانه‌ها به پلایای گرماسار حمل می‌شود. نتایج حاصل از مطالعات پراش پرتو ایکس، معرف کانی‌های کوارتز، فلدسپات، کانی‌های رسی، میکا، منیتیت، هماتیت، آمفیبول و پیروکسن، کلسیت و بهندرت آراغونیت، ژیپس، هالیت، انیدریت، پلی‌هالیت، کارنالیت، تnardیت، باسانیت و هگزا‌هیدریت برای پلایای حوض‌سلطان است. کانی‌های شناسایی شده در پلایای گرماسار شامل هالیت، ژیپس، کلسیت، باسانیت، کارنالیت، کارنالیت آمونیم، سیلولیت، کلرید منیزیم پتانسیم، کوارتز، آلیت، آنورتیت، مسکویت، کلریت و ایلیت است (جدول ۱). زیرمحیط‌های رسوبی هر دو پلایا از خارج به داخل حوضه شامل بادبزن آبرفتی، پهنه‌ماسه‌ای، پهنه گلی، پهنه گلی نمکی، پهنه نمکی و دریاچه موقت است.

جدول ۱. رسوبات و کانی‌های شناسایی شده در پلایای حوض‌سلطان و گرماسار

نوع رسوب/کانی	پلایای حوض‌سلطان	پلایای گرماسار
رسوبات	تخریبی، کربناته و تبخیری	سیلیسی تخریبی، مخلوط سیلیسی تخریبی با تبخیری و تبخیری
کانی‌های تخریبی	کوارتز، فلدسپات، میکا، منیتیت، هماتیت، آمفیبول، پیروکسن، کانولینیت و ایلیت	کلسیت و بهندرت آراغونیت، ژیپس، هالیت، انیدریت، پلی‌هالیت، کارنالیت، تnardیت، باسانیت و هگزا‌هیدریت
کانی‌های غیرتخریبی	آلیت، ژیپس، کلسیت، باسانیت، کارنالیت، کارنالیت آمونیم، سیلولیت، کلرید منیزیم پتانسیم	

رسوب‌شناسی و کانی‌شناسی

رسوبات تشکیل‌دهنده پلایاهای بر اثر فرایندهای رسوبی حاکم بر آن کنترل می‌شود (لانگر و کر، ۱۹۶۶؛ لست، ۱۹۸۰). پلایاهای معمولاً حاوی رسوبات تخریبی ریزدانه از قبیل رسی یا سیلت، و رسوبات غیرتخریبی از قبیل تبخیری‌های است (کوکه و واران، ۱۹۷۳). بر اساس مشاهدات صحرایی و بررسی نمونه‌های گرفته شده از بخش‌های مختلف پلایای حوض‌سلطان

و گرمسار، می‌توان سه منشأ تخریبی، کربناته و تبخیری برای رسوبات هر دو پلایا معرفی کرد. رسوبات هر دو پلایا طی سه مرحله سیلانی شدن با دریاچه لب‌شور، تبخیر و تغليظ یونی با دریاچه شور و خشکشده شده است که طی آن یک حوضه خشک ساخته شده و آب‌های زیرزمینی تنها منع تقدیم کننده آن است.

کانی‌شناسی رسوبات تخریبی

کانی‌های تخریبی موجود در پلایای حوض سلطان شامل کوارتز، فلدسپات، میکا، منیتیت، هماتیت، آمفیبول، پیروکسن و کانی‌های رسی است. کوارتز فراوان ترین کانی موجود در سرتاسر موزه‌های گرفته شده است. فلدسپات فراوانی کمتری دارد و در بسیاری از نمونه‌ها وجود ندارد. بالاترین میزان رسوبات تخریبی در حاشیه دریاچه، بهویژه بخش شمال غرب، غرب و جنوب غرب دریاچه است. با توجه به اینکه نمونه‌برداری در فصل مرطوب انجام شده است و به دلیل نبود تجهیزات لازم، امکان دسترسی به بخش شرقی دریاچه حوض سلطان وجود ندارد، لذا نمی‌توان در مورد پراکندگی رسوبات تخریبی در بخش شرقی این دریاچه اظهار نظر کرد. رسوبات تخریبی پلایای گرمسار شامل کانی‌های کوارتز، آلبیت، آنورتیت، مسکویت و کانی‌های رسی است. در مطالعه پلایاهای کانی‌های رسی به دلیل تنوع کانی‌شناسی در منطقه منشأ، تغییرات هوازدگی و تغییرات اقلیم اهمیت زیادی دارد (پاردو و همکاران، ۱۹۹۹). اسماکتیت و ایلیت مهم‌ترین کانی‌های رسی معمول در پلایاهاست، اما کائولینیت و کلریت نیز در این مناطق رایج است (شافر، ۲۰۰۰). کانی‌های رسی پلایای حوض سلطان شامل کائولینیت (۱۱-۷۸٪) و ایلیت (۱۰-۹۰٪) است (کربنسلی، ۱۹۷۰). نتایج حاصل از تجزیه‌های اشعه ایکس رسوبات پلایای گرمسار حاکی از وجود کانی‌های رسی از قبیل کلریت و ایلیت است (جهانی، ۱۳۸۹: ۱۲).

کانی‌شناسی رسوبات شیمیایی

بهطور کلی، در حوضه‌های بسته از جمله پلایاهای و دریاچه‌های شور از حاشیه حوضه به سمت مرکز، ابتدا زون کربناته، سپس زون سولفاته و در بخش‌های مرکزی و عمیق‌تر، زون کلروره ایجاد می‌شود (اوگستر و هاردادی، ۱۹۷۸). خاستگاه کربنات‌ها در رسوبات دریاچه‌ای و پلایاهای ممکن است تخریبی، آندوژنیک^۱ یا اتوژنیک^۲ باشد. کانی‌های کربناته به صورت نهشت غیرآلی، غیرآلی بیولوژیکی یا کاملاً به صورت نهشت آلی ایجاد می‌شود (لسن و همکاران، ۱۹۹۴: ۲۷۴). بعد از تنشیست کانی‌های کربناته، به دلیل کاهش نسبت کلسیم/سدیم، سولفات‌ها تنهشین می‌شود. در بین کانی‌های سولفاته، ژیپس و انیدریت معمول ترین فازهای موجود در طبیعت است که بر اساس گرماء، فشار و شوری آب در حوضه‌های رسوبی به یکدیگر تبدیل می‌شود (کینسمن، ۱۹۷۴: ۲۵۶). در حوضه‌های بسته، پس از کربنات‌ها و سولفات‌ها، کلریدها در آخرین مرحله تنشیست می‌کند. هالیت جزء مهمی از تبخیری‌های پرکننده حوضه‌های بزرگ و کانی‌های تبخیری اصلی در دریاچه‌های نمکی و حوضچه‌های شور عهد حاضر است. تنوع زیادی از خصوصیات بافتی و لا یهندی در هالیت مشاهده می‌شود که غالباً تحت تأثیر محیط رسوبگذاری ایجاد می‌شود (واران، ۲۰۱۰: ۲۵۷). رسوبات شیمیایی پلایای حوض سلطان شامل کانی‌های کربناته (کلسیت و بهندرت آراآکونیت) و تبخیری (ژیپس، هالیت، باسانیت، پلی‌هالیت، کارنالیت، تناردیت و هگزاہیدریت) است. هالیت کانی کلرید غالب است و در همه اعماق وجود دارد. کلسیت به صورت سیمان در بادیزن‌های آبرفتی و به طور پراکنده در ریپل مارک‌های ماسه‌ای وجود دارد. کانی‌های سولفاته دریاچه حوض سلطان به صورت ژیپس و بهندرت پلی‌هالیت، باسانیت و گاه انیدریت وجود دارد. در پهنه ماسه‌ای ژیپس به صورت بلورهای منشوری نیمه‌شفاف با جلای شیشه‌ای به رنگ‌های سفید، خاکستری و قهوه‌ای متمایل به زرد وجود دارد. قطر بلورهای ژیپس بین ۵۰-۱۳۰ میکرون متغیر است. بلورهای ژیپس با ماکل دمپرستوبی نیز وجود دارد (شکل ۲). باسانیت به رنگ سفید متمایل به زرد و به شکل پودر، به صورت بلورهای حلقوی ریز در نتیجه آبزدایی ژیپس در افق‌های مربوط به دوره‌های خشک تشکیل شده (فیاضی، ۱۹۹۱: ۴۸) و معمولاً همراه با ژیپس است. هالیت رخساره سنگی قشر سطحی دریاچه با وسعت ۷۹ کیلومتر مربع است که عمدتاً در مرکز بخش غربی و به طور جزئی در بخش شرقی دریاچه وجود دارد. دو نوع اصلی هالیت در دریاچه وجود دارد: هالیت توده‌ای و نیمه‌خودشکل که بخش عمده پهنه نمکی را

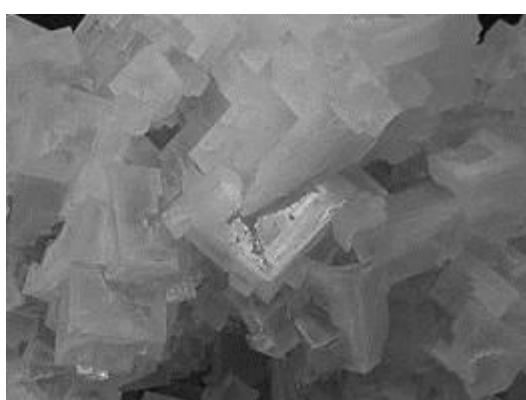
1. Endogenic

2. Autogenic

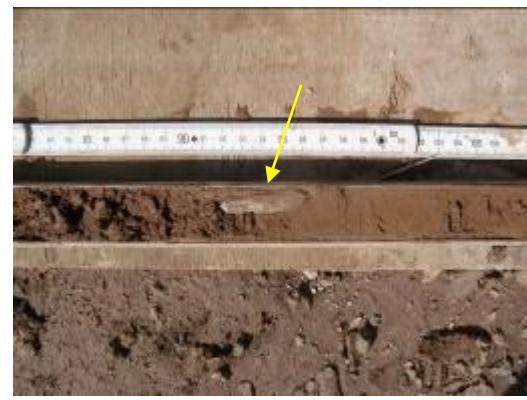
می‌پوشاند و مکعب‌های هوپر هالیت که در ماتریکس گلی خاکستری و قرمز پراکنده است. بلور هوپر در کف حوضه هسته مناسبی برای رشد لامینه‌های هالیت می‌شود (شکل ۳) (واران، ۲۰۱۰: ۲۲۳). پلی‌هالیت کانی هم‌زمان با رسوبگذاری و نسبت به سیلویت و کارنالیت پایدارتر است (شربیر و تیخ، ۲۰۰۰: ۲۰۰۰). پلی‌هالیت به رنگ سفید، بی‌رنگ، خاکستری، قرمز، قرمز آجری یا صورتی معمولاً همراه هالیت، انیدریت، کارنالیت و سیلویت مشاهده می‌شود. کارنالیت، در اندازه ماسه و به رنگ‌های سفید، قرمز، صورتی متمایل به زرد و قهوه‌ای تیره در شرق و جنوب‌شرق بخش غربی پلایای حوض سلطان وجود دارد. کارنالیت معمولاً با سیلویت، کیسریت، هالیت و پلی‌هالیت همراه است. میان‌بارهای موجود در بلورهای کارنالیت مؤید ترکیب تماس آبهای عمقی حوضه با اتمسفر است (فیاضی، ۱۹۹۱: ۶۱). تنداریت، معمولاً به صورت انبوه‌هایی با بلورهای توده‌ای و به رنگ‌های خاکستری، سفید، بی‌رنگ، سفید متمایل به قهوه‌ای و در پهنه ماسه‌ای پلایای حوض سلطان تشکیل شده است. این کانی معمولاً با هالیت، ژیپس، گلوبیریت و ترونا همراه است. هگزا‌هیدریت به رنگ‌های سفید، سفید متمایل به سبز و بی‌رنگ در تعدادی از نمونه‌های بخش جنوب شرق پلایای حوض سلطان یافت شده است.

رسوبات تبخیری موجود در پلایای گرم‌سار را می‌توان به دو دسته رسوب‌های تبخیری قدیمی و جدید تقسیم کرد. رسوبات تبخیری قدیمی به طور عمده به سازندهای قرمز پایینی و قرمز بالایی، کند، قم و گبدهای نمکی وابسته است. زمان مناسب برای آغاز تشکیل گندها و زبانه‌های نمکی پلیوسن پیشین بوده است (اسدیان و همکاران، ۱۳۸۶: ۷۹؛ آرین، ۱۳۸۸: ۱۱۳). رسوبات تبخیری جدید (برجا) بیشتر در پلایای گرم‌سار و پلایای دهنمک و به مقدار کمتر در داخل رودخانه‌های شور تشکیل می‌شود. رسوبات تبخیری قدیمی در فرسایش و انحلال بهویژه در زمان‌های سیلانی به سوی پلایا حمل و طی مراحل بعدی رسوبگذاری می‌شود. فرسایش سازندهای موجود در ناحیه گرم‌سار شدید است و به شکل‌های گوناگون دیده می‌شود. دلیل این امر، به طور عمده، نوع لیتولوژی سازندهای یادشده است که بیشتر از نهشت‌های شیل، مارن و تبخیری ساخته شده است.

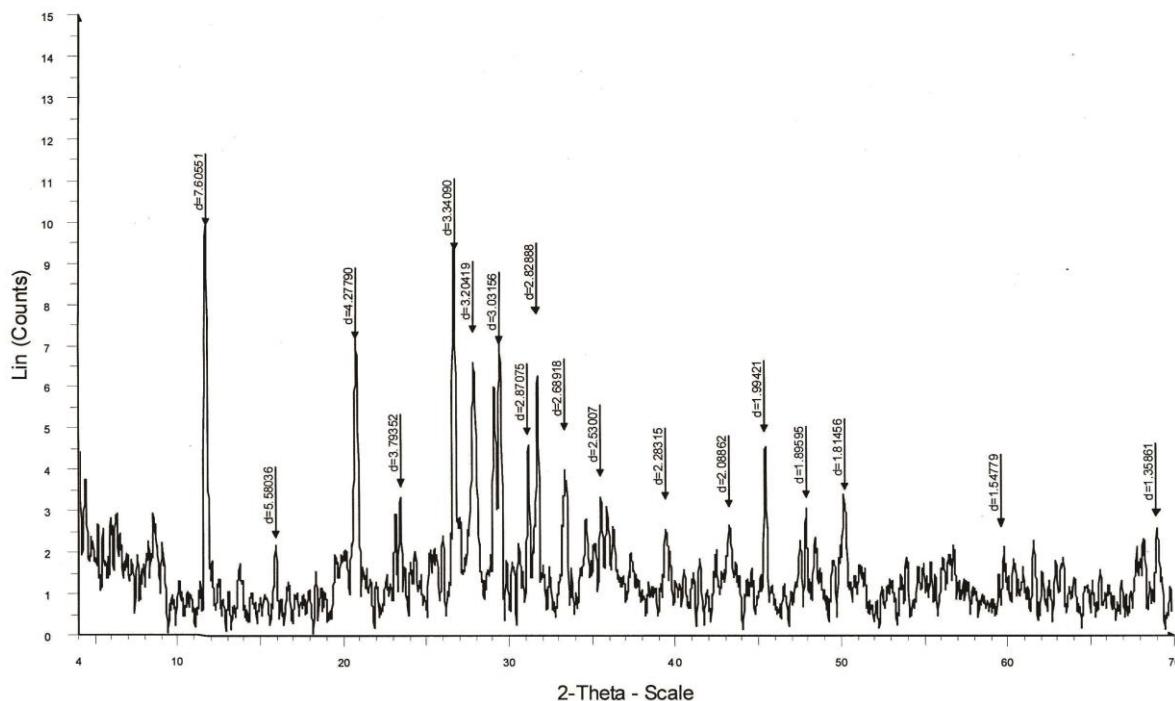
بررسی‌های گسترده صحرایی و آزمایشگاهی نشان می‌دهد که رسوبات پلایای گرم‌سار از سه دسته رسارهای شامل سیلیسی تخریبی، مخلوط سیلیسی تخریبی با تبخیری و تبخیری در پهنه‌های وابسته به زیرمحیط‌های پلایا پدید آمده است. پهنه‌های رسوبی و رسارهای وابسته به آن‌ها از تقسیم‌بندی‌ها و مدل‌های متداول پژوهشگران این امر تعیت می‌کند (کندال، ۱۹۹۲: ۳۷۵-۴۰). نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که عده کانی‌های وابسته به پهنه‌های گلی، گلی‌نمکی و نمکی پلایای گرم‌سار شامل هالیت، ژیپس، کلسیت، باسانیت، کارنالیت، اکانالیت آمونیم، سیلویت، کلرید منیزیم پتاسیم، کوارتز، آلبیت، آنورتیت، مسکویت، کلریت و ایلیت بوده است. نمونه‌ای از نمودار XRD پلایای حوض سلطان و گرم‌سار در شکل ۴ ارائه شده است. هالیت، ژیپس و سایر کانی‌های تبخیری ساختهای و بافت‌های گوناگونی را نشان می‌دهد. این امر نتیجه عوامل مختلفی است، از قبیل میزان و نوع شورابه، زمان تبلور، تأثیر آبهای سطحی و زیرسطحی و باد. هالیت در پلایای گرم‌سار به شکل‌های مختلف از قبیل پوسته‌ای، جناغی، رشتهدی، موبی، استوانه‌ای تا قیفی، گلوله‌ای و گل‌کلمی دیده می‌شود (شکل ۵).

شکل ۳. بلورهای هوپر هالیت

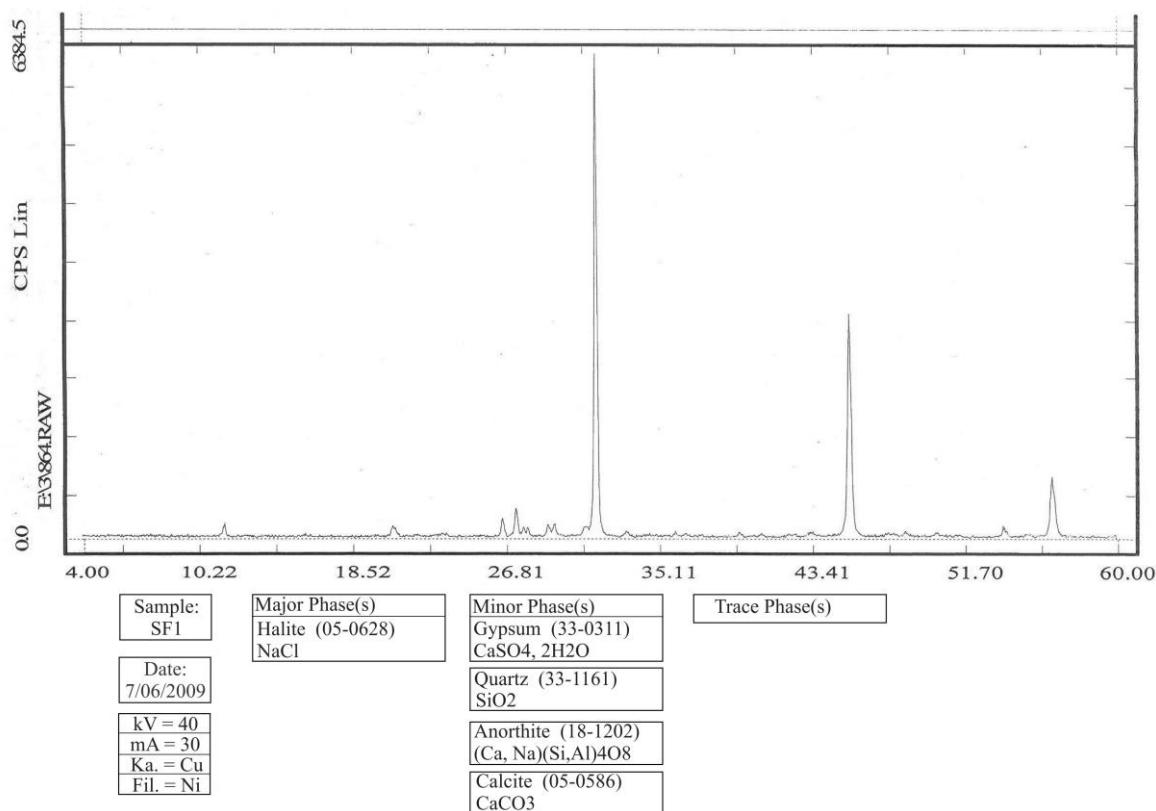

شکل ۲. بلور ژیپس خودشکل دارای ماکل دمپرستویی

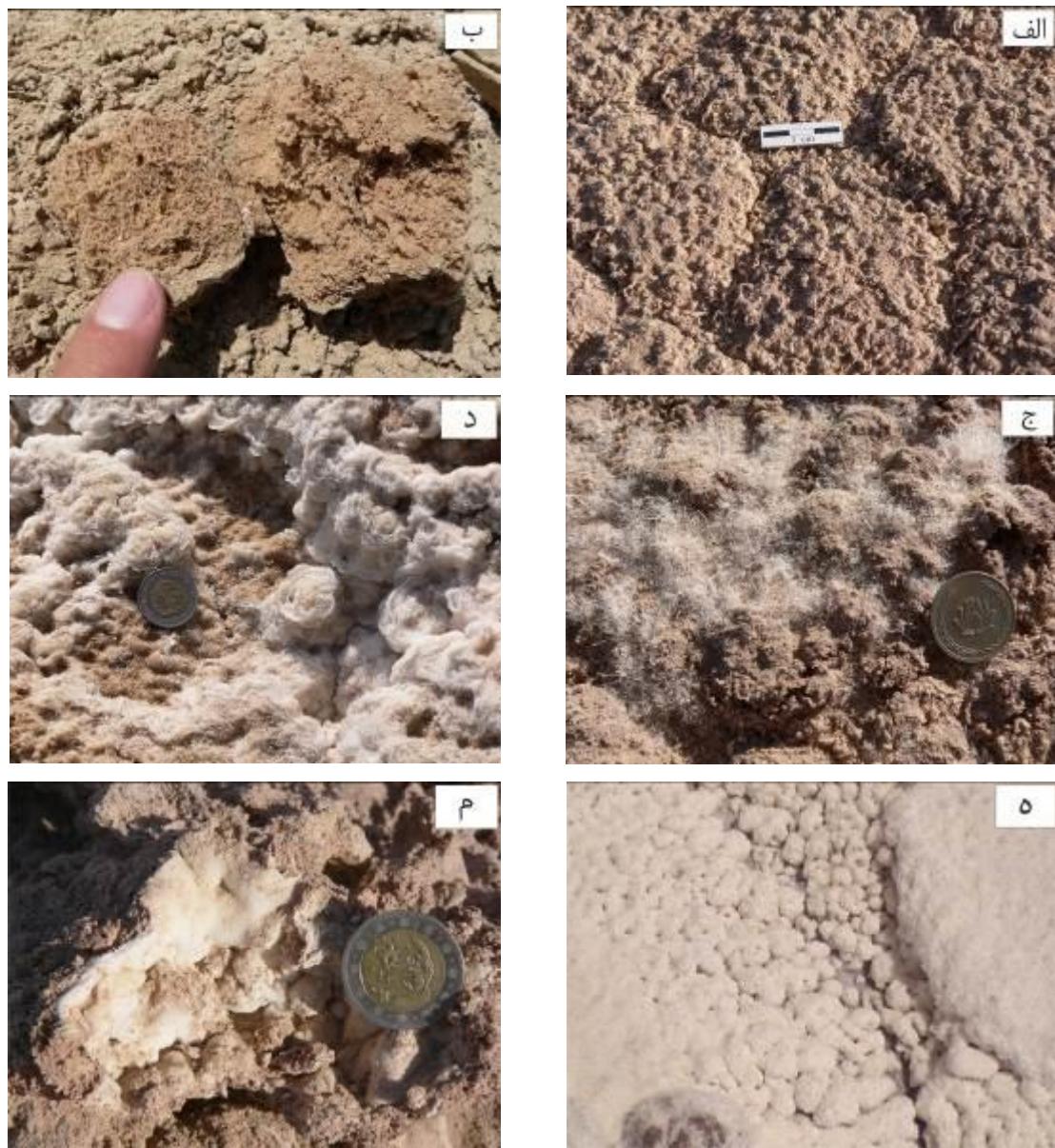
File: 89-1394.raw - Type: 2Th/Th locked - Start: 4.000 - End: 70.000 - Step: 0.020 - Step time: 1. s - Temp.: 25 C (Room) - Time Started: 41 s - 2-Theta: 4.000 - Theta: 2.000 - Chi: 0.00 -Phi: 0.0 Operations: Smooth 0.150 Import

شکل ۴. (الف) نمونه‌ای از نمودار XRD کانی‌های بررسی شده در پلایای حوض سلطان

شکل ۴. (ب) نمونه‌ای از نمودار XRD کانی‌های بررسی شده در پلایای گرمسار

رخسارهای تبخیری موجود پلایاها و دریاچه‌های سور از دو مدل «چشم‌گاوی» و «قطره‌اشکی» تبعیت می‌کند. در صورتی که زون بندی کانی‌ها به صورت کاملاً متحادمرکز باشد (یعنی، تنهایت نمک‌های با حداقل قابلیت انحلال در حاشیه پلایا و نمک‌های با حلالیت بالا در مرکز حوضه)، رسوبگذاری کانی‌ها از مدل چشم‌گاوی تبعیت می‌کند. این مدل بیشتر در حوضه‌های کاملاً بسته ایجاد می‌شود، در حالی که مدل قطره‌اشکی شاخص حوضه‌های محدود با ارتباط تقریباً موقت با اقیانوس باز است و در آن نمک‌های با حلالیت بیشتر در دورترین فاصله از ورودی حوضه یافت می‌شود (تاکر، ۲۰۰۳: ۳۶۵-۳۶۶). با توجه به وجود جبهه خروجی در بخش شرقی، در زمان بالاًمدن آب در دریاچه حوض سلطان و سریز آن به دریاچه قم، نمی‌توان این حوضه را حوضه رسوی کاملاً بسته در نظر گرفت؛ لذا، می‌توان گفت که رخسارهای تبخیری موجود در دریاچه حوض سلطان با مدل «قطره‌اشکی» مطابقت دارد.

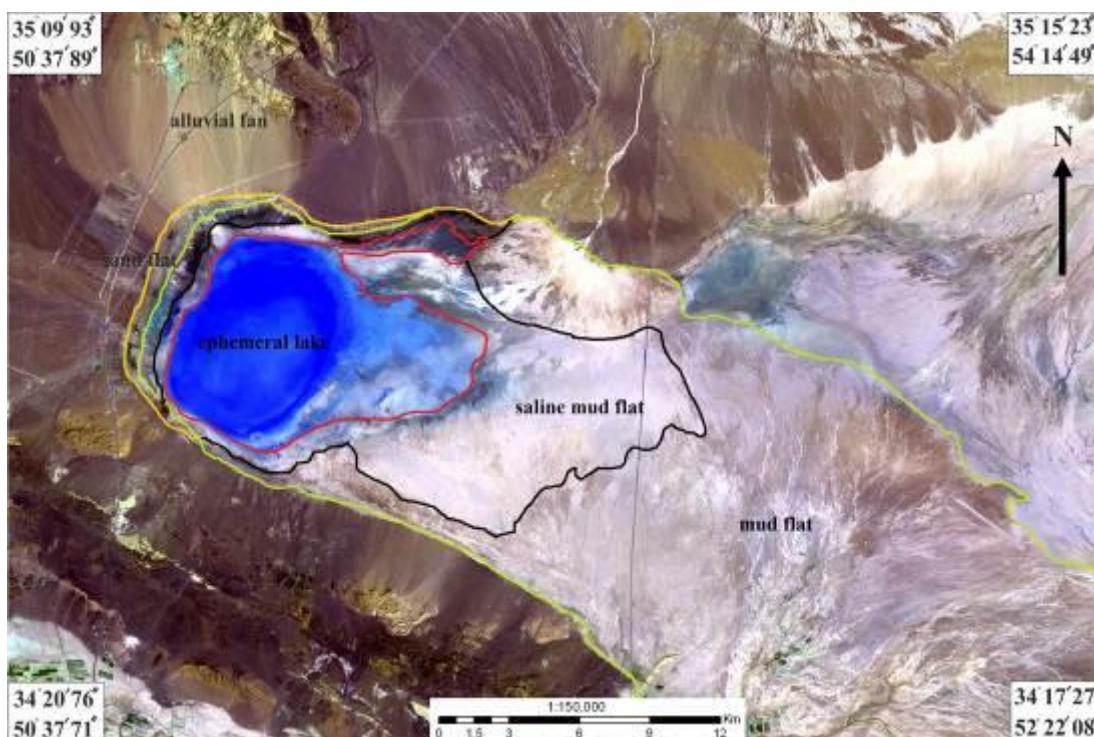
شکل ۵. شکل‌های گوناگون تبلور هالیت در پلایای گرم‌ساز. (الف) تبلور پوسته‌ای همراه ترکهای وابسته به زیرمحیط پهنه نمکی، (ب) پوسته نمکی از عمق ۱۰ سانتی‌متری از زیرمحیط پهنه نمکی که در آن اشکال جناغی همراه با آثار انحلال دیده می‌شود، (ج) رشد هالیت به شکل‌های رشتہ‌ای تار مویی در سطح رسوبات زیرمحیط پهنه گلی نمکی در اثر بالاًمدن سورابه بین منفذی به سبب تبخیر و خاصیت مویینگی، (د) تبلور هالیت گل‌سرخی در یکی از روداخانه‌های منتهی به پلایای گرم‌ساز، (ه) تبلور هالیت به شکل گل‌کلمی، (م) سیمان هالیت به صورت پرکننده فضاهای خالی رسوبات

وخساره‌ها و زیرمحیط‌های رسویی

زیرمحیط‌های رسویی پلایا از ارتفاعات به سمت مرکز حوضه شامل بادبزن آبرفتی و پهنه ماسه‌ای، پهنه گلی، پهنه گلی نمکی، پهنه نمکی، دریاچه موقت و دریاچه دائمی است (هواری و همکاران، ۲۰۱۴). شکل ۶ زیرمحیط‌های رسویی پلایای حوض سلطان و گرمسار را نشان می‌دهد. لازم به ذکر است که محدوده‌های تعیین شده فقط برای زمان خاصی معتبر است، زیرا وسعت محدوده‌ها بر حسب شرایط اقلیمی در زمان‌های مختلف متغیر است. مرز این زیرمحیط‌ها عموماً تدریجی است. به دلیل تعداد زیاد مغزه‌های تهیه شده از بستر دریاچه حوض سلطان (نه مغزه) و به منظور تعیین چرخه رسویی و دوره‌های خشکسالی و تراسالی، در ادامه به توصیف صرفأ رخساره‌ها و زیرمحیط‌های رسویی یک مغزه به شماره HS4 و مربوط به بخش غربی پلایا، با عمق بیشینه ۳۰۰ سانتی‌متر می‌پردازیم. مشخصات کلی این مغزه در جدول ۲ و ستون چینه‌شناسی، زیرمحیط رسویی، دانه‌بندی و تراز آب پلایای حوض سلطان در شکل ۷ ارائه شده است.

محدوده بادبزن آبرفتی و پهنه ماسه‌ای پلایای حوض سلطان، اطراف دریاچه به سمت جنوب را دربرمی‌گیرد. رسوبات این پهنه غالباً در اندازه ماسه درشت تا ریز است. تقریباً ۷۰–۶۰ درصد این پهنه ترکیبی از بلورهای دیسکی شکل و خودشکل ژیپس به رنگ‌های خاکستری متمایل به قهوه‌ای و سفید است. در بخش جنوبی دریاچه، ریپل مارک‌های ماسه‌ای با ارتفاع بیشینه ۲۰۰ سانتی‌متر در نتیجه وزش بادهای به سمت جنوب تجمع یافته است (شکل ۸ الف). بادبزن آبرفتی حبله‌رود بزرگ‌ترین بادبزن آبرفتی در ناحیه گرمسار و ترکیبی از نهشته‌های جریان‌های خرد DAR (کنگلومرا با برتری ماتریکس و جورشدگی بد) و رودخانه‌های بریده‌بریده کم‌عمق است (پشت‌های طولی درشت‌دانه با رسوبات بین سدی ریزدانه که به ترتیب در زمان سیلانی شدن و کاهش سرعت سیلان تشکیل شده) (شکل ۸ ب).

پهنه گلی با شورابه اشباع نمی‌شود و با ترک‌های گلی چندوجهی و قشرهای نمکی نازک قهوه‌ای رنگ مشخص می‌شود که در نتیجه تکرار دوره‌های تراسالی و خشکسالی ایجاد شده است. پهنه گلی پلایای حوض سلطان ترکیبی از رسوبات بسیار ریز، سیلت، رس، بلورهای ژیپس و هالیت همراه با ساختمان‌های رسویی از قبیل ترک‌های گلی و توده‌های ماسه‌ای بادی است (شکل ۹ الف). پهنه گلی در پلایای گرمسار که با گستردگی زیاد و به صورت حلقه‌ای در حاشیه بیرونی پهنه گلی نمکی قرار دارد، ترکیبی از رسوبات ریزدانه در اندازه سیلت و رس است (شکل ۹ ب).

شکل ۶. الف) تفکیک زیرمحیط‌های رسویی پلایای حوض سلطان (تصویر مربوط به دوره پرآبی) (LANDSAT, 2004)

شکل ۶(ب) تفکیک زیرمحیط‌های رسوبی پلایای گرمسار (Google Earth, 2012)

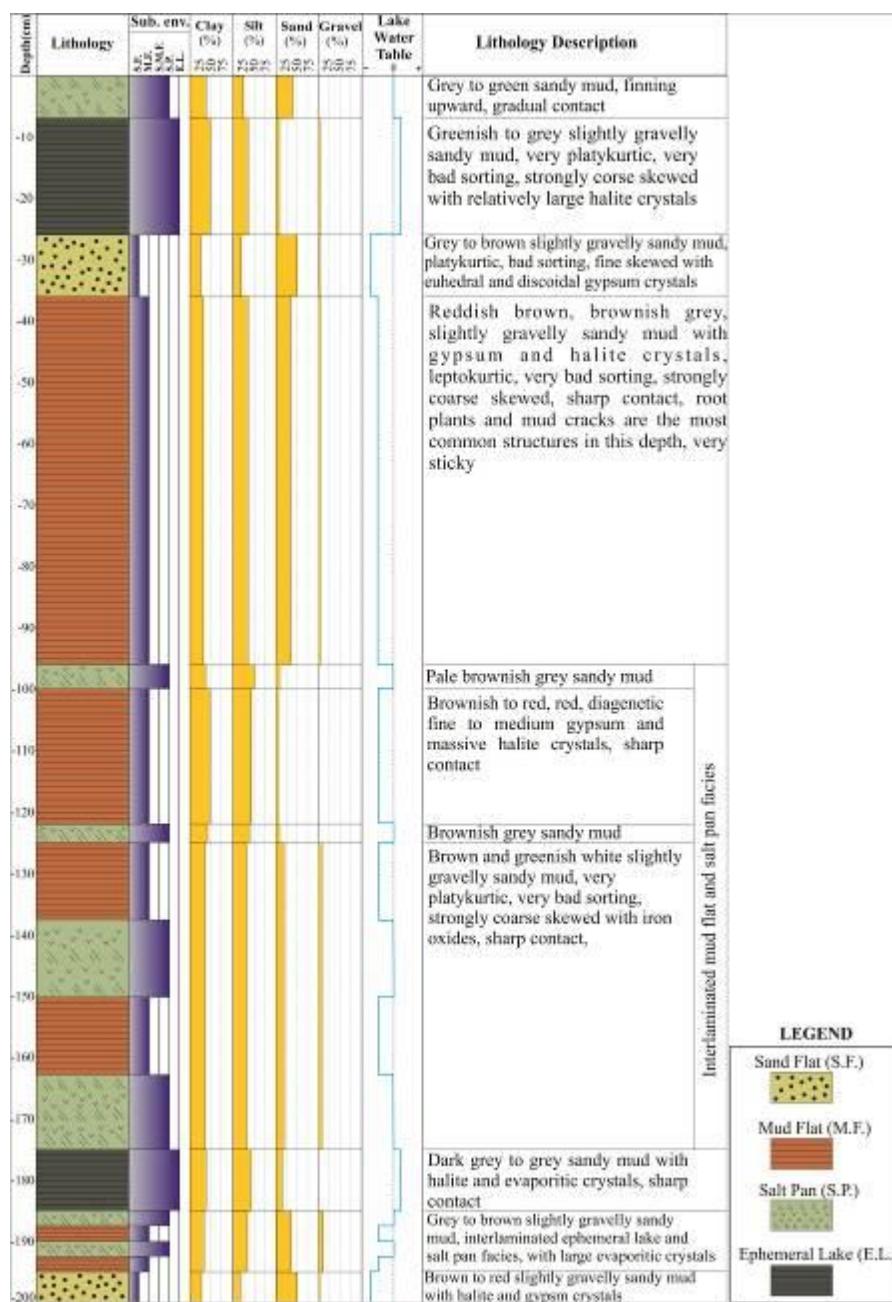
جدول ۲. مشخصات کلی مغزه‌های گرفته شده از دریاچه حوض سلطان

نام مغزه	HS4
طول جغرافیایی	۳۴° ۵۹' ۴۹"
عرض جغرافیایی	۵۰° ۰' ۱۹"
طول مغزه (سانتی متر)	۳۰۰
تیپ رسوب	گل ماسه‌ای و گل ماسه‌ای با کمی گراول
انواع زیرمحیط‌های رسوبی از سطح به عمق	دریاچه موقت، پهنه ماسه‌ای، پهنه گلی، پهنه گلی نمکی، پهنه نمکی، پهنه گلی نمکی، پهنه گلی
زیرمحیط‌های رسوبی کنونی مغزه برداری شده	پهنه گلی
کانی‌های مشاهده شده	کوارتز، ژیپس، کلسیت، هالیت و کانی‌های رسی در مقدار کم

پهنه گلی نمکی، که در حاشیه دریاچه موقعت تشکیل می‌شود، شامل سطحی نرم، خشک و گل کلمی شکل است (شکل ۱۰ الف). رسوبات این پهنه، ترکیبی از سیلت رسی دارای خاصیت پلاستیکی و کانی‌های تبخیری (عمدتاً هالیت و ژیپس) است که معمولاً به رنگ قرمز قهوه‌ای یا سیاه دیده می‌شود. قطر چندوجهی‌های هالیت پلایای حوض سلطان تقریباً ۶ متر است، اما در حاشیه جنوب شرق این پلایا قطر بیش از ۵۰ متر هم گزارش شده است (کرینسلی، ۱۹۷۰: ۵۹). در پلایای گرمسار پایین‌بودن سطح آب زیرزمینی در حاشیه‌های بیرونی پهنه گلی نمکی احتمالاً سبب افزایش تبخیری‌هایی در منطقه وادوز شده است. پوسته‌های نمکی شوره‌زده در پهنه گلی نمکی پلایای گرمسار به طور عمده با سورابه‌های زیرزمینی نزدیک به سطح این پهنه تشکیل شده است. این پوسته‌ها به‌واسطه سیالاب‌های سطحی ممکن است به‌طور مکرر تحت تأثیر فرایند انحلال قرار گیرد (شکل ۱۰ ب). تی‌بی ساختمان رسوبی شاخص در پهنه گلی نمکی است که به صورت سطوح چندوجهی ناشی از ترک‌های گلی به‌رنگ خاکستری و نفوذ سورابه در اثر خاصیت مویینگی در بین ترک‌های آن است (۱۱ الف و ب).

پهنه نمکی پلایای حوض سلطان شامل مناطق معمولاً خشک است و با رسوبات (سیلت و رس تا ماسه‌های ریز گل دار) و نمک (عمدتاً متشکل از لایه‌ای کلور سدیم) پوشیده شده است. پهنه نمکی و دریاچه موقعت بر اساس دوره‌های خشک و تر به یکدیگر تبدیل می‌شود. بخش مرکزی این پلایا پوششی از قشرهای نمک تبلوریافته با لایه‌بندی ضعیف و شفاف است که تقریباً ۲۴٪ سطح پلایا را دربرمی‌گیرد (کرینسلی، ۱۹۷۰: ۱۸۶). متدالول ترین عارضه موجود در این پهنه، سطوح گل کلمی است که بخش عمده پهنه نمکی را می‌پوشاند (شکل ۱۲ الف). پهنه نمکی پلایای گرمسار پست‌ترین

بخش این حوضه رسوی و منطقه‌ای است که در فصول خشک با لایه‌هایی از نهشته‌های تبخیری پوشیده می‌شود و در فصول مرطوب به صورت دریاچه موقت درمی‌آید. این زیرمحیط در اطراف با پهنه‌گلی نمکی احاطه شده می‌شود که با پوششی از پوسته‌های نمکی شوره‌زده مشخص است (شکل ۱۲ ب). زیرمحیط پهنه نمکی پس از خشک شدگی به طور اولیه سفیدرنگ است، ولی گردوغبار ناشی از وزش باد و چسبیدن آن به سطوح مرطوب بلورهای نمک سبب می‌شود که پوشش‌های نمکی این زیرمحیط با گذشت زمان تیره‌تر شود (واران، ۲۰۱۰؛ ۲۴۲). شباهت‌ها و تفاوت‌های زیرمحیط‌های شناسایی شده هر دو پلایا در جدول ۳ آرائه شده است.

شکل ۷. ستون چینه‌شناسی، زیرمحیط رسوی، دانه‌بندی، نوسان تراز آب دریاچه و توصیف کلی مغزه HS4

شکل ۸. ب) بخشی از بادبزن آبرفتی حبه رود در پلایای گرمسار

شکل ۸. الف) ریپل مارک‌های ماسه‌ای در بخش جنوبی پلایای حوض سلطان

شکل ۹. ب) ترک‌های گلی چندوجهی در پهنه گلی پلایای گرمسار

شکل ۹. الف) ترک‌های گلی چندوجهی در پهنه گلی پلایای حوض سلطان

شکل ۱۰. ب) زیرمحیط پهنه گلی نمکی در خاور پلایای گرمسار

شکل ۱۰. الف) سطح نرم، خشک و گل کلمی شکل در پهنه گلی نمکی دریاچه حوض سلطان

نتیجه‌گیری

رسوبات پلایای حوض سلطان شامل رسوبات تخریبی و شیمیایی (کربناته و تبخیری) است. رسوبات بخش مرکزی حوضه هر دو پلایا تقریباً تماماً شیمیایی و رسوبات حاشیه حوضه تخریبی - شیمیایی است. رخساره‌های تبخیری موجود در پلایای حوض سلطان تقریباً با مدل «قطره‌اشکی» مطابقت دارد. رسوبات پلایای گرمسار به سه رخساره سیلیسی تخریبی، مخلوط سیلیسی تخریبی با تبخیری و تبخیری تقسیم می‌شود. رسوبات هر دو پلایا طی سه مرحله سیلابی شدن با دریاچه لب‌شور، تبخیر و تغليظ یونی با دریاچه شور و خشک‌شدن تشکیل شده است که طی آن حوضه‌ای خشک ساخته شده و آب‌های حاصل از سیلاب و نیز آب‌های زیرزمینی منابع تغذیه‌کننده آن است.

نبود کانی سیلویت در نمونه‌های آنالیز شده در پلایای حوض سلطان، به دلیل کمبودن مقدار پتاسیم در سورا به این پلایاست، به طوری که همهٔ پتاسیم موجود به صورت کارنالیت تهشیش شده است. کمبودن این کاتیون را می‌توان به نبود فلدسپات‌های آلکالن در حوضه زهکش دریاچه حوض سلطان یا جذب آن در کانی‌های رسی نسبت داد. وجود کانی‌های سولفات‌های -از جمله ژیپس، تارا دیت، باسانیت، انیدریت، پلی‌هالیت و هگزا‌هیدریت- با فراوانی نسبتاً زیاد در هر دو پلایا را می‌توان با لیتو‌لوزی سازند قم در ارتباط داشت که منشأ اصلی سولفات‌های در این دو منطقه است. هالیت توده‌ای و سابه‌درال، به صورت قشری پف‌کرده، بخش مرکزی هر دو پلایا را می‌پوشاند. در پلایای حوض سلطان، هالیت به صورت بلورهای هوپر جانشینی در سرتاسر ماتریکس کربناته وجود دارد. در پلایای گرمسار، هالیت به شکل‌های مختلف از قبیل پوسته‌ای، جناغی، رشتہ‌ای، مویی، استوانه‌ای تا قیفی، گلوله‌ای و گل کلمی دیده می‌شود.

کانی ژیپس در پلایای حوض سلطان در حواشی دریاچه به صورت ریپل مارک‌ها و در زیر قشر نمک به صورت لایه‌ای با ضخامت کمتر از چند سانتی‌متر وجود دارد. همچنین، در این حوضه، ژیپس، معمولاً به صورت بلورهای دیسکی شکل در لایه‌ها و به صورت بلورهای منشوری جانشین در داخل ماتریکس گلی مشاهده می‌شود. در پلایای گرمسار ژیپس بیشتر به صورت بلورهای منفرد و دوقلو دیده می‌شود.

کلسیت در حواشی بیرونی تر پلایای حوض سلطان به صورت زیر گسترش دارد: باسانیت همراه با ژیپس، کارنالیت که در بسیاری از نمونه‌های رسوبات این پلایا در بخش بیرونی پهنه نمکی همراه با هگزا‌هیدریت و پلی‌هالیت است و در نهایت، هگزا‌هیدریت در نمونه‌های بخش شمال‌شرق و جنوب‌شرق پلایا. کانی‌های تبخیری به طور عمده در پهنه‌های نمکی و پهنه‌های گلی-نمکی و کانی‌های تخریبی به طور عمده در سایر پهنه‌های رسوبی گسترش دارد.

شکل ۱۱. ب) ساختار تی‌پی در پهنه گلی نمکی پلایای گرمسار

شکل ۱۱. الف) ساختار تی‌پی در پهنه گلی نمکی پلایای حوض سلطان

شکل ۱۲. ب) نمای نزدیک از گفه‌های نمکی در پهنه نمکی پلایای گرمسار

شکل ۱۲. الف) سطوح گل کلمی موجود در پهنه نمکی پلایای حوض سلطان

جدول ۳. مشخصات کلی زیرمحیط‌های رسوی گرفته شده از پلایای حوض سلطان و گرمسار	
زیرمحیط‌های رسوی	پلایای حوض سلطان
ترکیبی از نهشته‌های جریان‌های خردبار (کنگلومرا با برتری ماتریکس و جورش‌گی بد) و نهشته‌های رودخانه‌های بریده‌بریده (پشته‌های طولی درشت‌دانه با رسوبات بین سدی ریزدانه که بهترتبیب در زمان سیالابی‌شدن و کاهش سرعت سیالاب تشکیل شده است؛ بادبزن آبرفتی‌های این حوضه دارای نفوذپذیری زیادی است.	رسوبات غالباً در اندازه ماسه درشت تا ریز؛ بلورهای دیسکی‌شکل و خودشکل ژیپس به رنگ‌های خاکستری متمایل به قهوه‌ای و سفید؛ وجود ریپل‌مارک‌های ماسه‌ای با ارتفاع بیشینه ۲۰۰ سانتی‌متر؛ کانی‌های تبخیری (معمولًا هالیت) به دلیل وجود املاح موجود در آب‌های سطحی و زیرزمینی و تبخیر آن‌ها به صورت پرکننده فضای بین ذرات، به مقدار خیلی کم در بعضی بخش‌ها مشاهده می‌شود.
ترکیبی از رسوبات ریزدانه در اندازه سیلت و رس در حاشیه بیرونی پهنه گلی نمکی همراه با ساختمان‌های رسوی ناشی از تناوب دوره‌های خشک و تراز قبیل ترک‌های گلی، همچنین گسترش افق‌های خاک ناشی از هوازدگی پوسته‌های نمکی شوره‌زده و تشکیل شده از شورابه‌های زیرزمینی نزدیک به سطح این پهنه؛ قطر چندوجهی‌های هالیت پلایای گرمسار، در حد سانتی‌متر تا چند متر است؛ چندوجهی‌ها غالباً فرم و شکل کاملی ندارند؛ وجود ساختمان تی‌پی به صورت سطوح چندوجهی ناشی از ترک‌های گلی بدرنگ خاکستری و نفوذ شورابه در اثر خاصیت مویینگی در بین ترک‌های آن	ترکیبی از رسوبات بسیار ریز، سیلت، رس، بلورهای ژیپس و هالیت در حاشیه بیرونی پهنه گلی نمکی همراه با ساختمان‌های رسوی ناشی از تناوب دوره‌های خشک و تراز قبیل ترک‌های گلی و توده‌های ماسه‌ای بادی پهنه گلی
شامل رسوبات رسی دانه‌ریز دارای خاصیت پلاستیکی که سبب اتصال و استحکام ماسه‌های گل موجود در محل می‌شود؛ حاوی کانی‌های تبخیری درون رسوی و پوسته‌های نمکی شوره‌زده سطحی که بیشتر از آب‌های شور زیرزمینی حاصل شده است؛ متداول‌ترین عارضه موجود در این پهنه، سطوح گل‌کلمی است که بخش عمده پهنه نمکی را می‌پوشاند.	رسوبات غالباً ترکیبی از سیلت رسی دارای خاصیت پلاستیکی و کانی‌های تبخیری (عدمتأ هالیت و ژیپس) معمولًا به رنگ قرمز قهوه‌ای یا سیاه؛ قطر چندوجهی‌های هالیت پلایای حوض سلطان تقریباً ۶ متر است؛ وجود ساختمان تی‌پی به صورت سطوح چندوجهی ناشی از ترک‌های گلی به رنگ خاکستری و نفوذ شورابه در اثر خاصیت مویینگی در بین ترک‌های آن پهنه گلی نمکی
منطقه‌ای که در فصول خشک با لایه‌های از نهشته‌های تبخیری پوشیده می‌شود و در فصول مرطوب به صورت دریاچه‌ فعلی و شور درمی‌آید؛ این زیرمحیط در اطراف با پهنه گلی نمکی احاطه شده که با پوششی از پوسته‌های نمکی شوره‌زده مشخص است.	شامل مناطق معمولًا خشک و پوشیده شده از رسوبات (سیلت و رس تا ماسه‌های ریز گل‌دار) و نمک (عدمتأ مشکل از لایه‌ای کلور سدیم)؛ بخش مرکزی این پلایا پوششی از قشرهای نمک تبلوریافته با لایه‌بندی ضعیف و شفاف است که تقریباً ۲۴ درصد سطح پلایا را دربر می‌گیرد؛ متداول‌ترین عارضه موجود در این پهنه، سطوح گل‌کلمی است که بخش عمده پهنه نمکی را می‌پوشاند.
زیرمحیط‌های رسوی هر دو پلایا به ترتیب از بیرون به سمت مرکز حوضه شامل بادبزن آبرفتی، پهنه ماسه‌ای، پهنه گلی خشک، پهنه گلی نمکی، پهنه نمکی و دریاچه موقت است. تی‌پی ساختمان رسوی شاخص پهنه گلی نمکی در هر دو پلایای مورد مطالعه است که به صورت سطوح چندوجهی ناشی از ترک‌های گلی به رنگ خاکستری و نفوذ شورابه دریاچه موقت.	سطح ایستابی شورابه زیرزمینی در پوسته نمکی پلایا در موقع آب‌وهای خشک و عادی معمولًا در عمق ۱۰ تا ۳۰ سانتی‌متری سطح پوسته نمک قرارگرفته ولی در موقع پریاران و شارژ غیرعادی، سطح آب بالا آمده است و در بعضی مناطق پلایا تشکیل دریاچه‌های کم عمق، فعلی می‌دهد. رسوبات مربوط به این محیط شامل تناوب سیکل‌های تبخیری- تخریبی و غالباً تبخیری است.

زیرمحیط‌های رسوی هر دو پلایا به ترتیب از بیرون به سمت مرکز حوضه شامل بادبزن آبرفتی، پهنه ماسه‌ای، پهنه گلی خشک، پهنه گلی نمکی، پهنه نمکی و دریاچه موقت است. تی‌پی ساختمان رسوی شاخص پهنه گلی نمکی در هر دو پلایای مورد مطالعه است که به صورت سطوح چندوجهی ناشی از ترک‌های گلی به رنگ خاکستری و نفوذ شورابه دریاچه موقت.

در اثر خاصیت مویننگی در بین ترکهای آن است که به صورت کانی‌های تبخیری عمدتاً هالیت و به رنگ سفید دیده می‌شود.

در هر دو پلایا تناب رسوبات تخریبی، شیمیابی و تبخیری مشاهده می‌شود که ناشی از تغییرات اقلیمی و محیط رسوبی در دوره هولوسن است.

منابع

- اسدیان، ف.، پورکرمانی، م.، آرین، م. (۱۳۸۶). ژئومورفولوژی ساختارهای نمکی در گستره گرمسار- لاسجرد، فصلنامه پژوهش‌های جغرافیایی، ۵۶-۷۵.
- آرین، م. (۱۳۸۸). دیاپیریسم و تکتونیک نمک، انتشارات آثار نفیس، مرکز پژوهشی زمین‌شناسی فرازمین، ۳۱۳ ص.
- آقاناباتی، س.ع. (۱۳۸۳). زمین‌شناسی ایران، انتشارات سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، ۵۸۶ ص.
- پورمعتمد، ف.، معتمد، ا. (۱۳۵۸). زمین‌شناسی شمال حوض سلطان (ارتفاعات علی‌آباد و کوشک نصرت)، مجله دانشکده علوم، ۲۱ (۱): ۱-۶.
- ترشیزیان، ح. (۱۳۹۰). بررسی رسوب‌شناسی و زمین‌ریخت‌شناسی پلایای ساغند، ایران مرکزی، استان یزد، پژوهش‌های چینه‌نگاری و رسوب‌شناسی، ۲۷، شماره پیاپی (۲): ۱۶۲-۱۷۷.
- جهانی، د. (۱۳۸۹). رسوب‌شناسی و کانی‌شناسی پلایای گرمسار، دوفصلنامه تخصصی نمک، ۱: ۱-۱۶.
- حقی‌پور، ع. (۱۳۶۵). نقشه زمین‌شناسی تهران (مقیاس ۱:۲۵۰۰۰)، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور.
- سازمان هواشناسی کشور، آمار و اطلاعات (۱۳۸۷). به نشانی اینترنتی: <http://www.irimo.ir/far>.
- عبدی، ل.، رحیم‌پور بناب، ح. (۱۳۸۹). منشاء، هیدرولوژی‌شمی و نحوه تکامل شورابه در پلایای میقان اراک، پژوهش‌های چینه‌نگاری و رسوب‌شناسی، ۲۶، شماره پیاپی (۳۸): ۴۲-۴۵.
- لک، ر.، رضاییان لنگرودی، س. (۱۳۹۴). بازسازی محیط‌های رسوبی هولوسن دریاچه مهارلو با شواهد رسوب‌شناسی و کانی‌شناسی، فصلنامه کواترنری ایران، ۱۱ (۱): ۸۳-۹۷.
- معتمد، ا.، پورمعتمد، ف. (۱۳۵۶). بررسی زمین‌شناسی حوض سلطان، مجله دانشکده علوم، ۴ (۳ و ۴): ۱۱۹-۱۳۰.
- Abdi, L., Rahimpour-Bonab, H. (2010). Origin, hydrogeochemistry and brine evolution of Meyghan Playa, Arak, Stratigraphy and Sedimentology Researches, 26(1): 25-42. [in Persian]
- Amini, B., Emami, M.H. (1996). Aran geological map (Scale: 1:250000), Geological Survey of Iran, Tehran.
- Aqanabati, S.A. (2004). Geology of Iran, Geological Survey of Iran, 586p. [in Persian]
- Arian, M. (2009). Diapirism and salt tectonics, Farazamin Geology Research Center, Nafis Publications, 313 p. [in Persian]
- Asadian, F., Pourkermani, M., Arian, M. (2007). Tectonic geomorphology of salt structures in the Garmsar-Lasjerd area, Geographical Research Quarterly, 60: 75-84. [in Persian]
- Ballesteros, M.L., Miglioranza, K.S.B., Gonzalez, M., Fillmann, G., Wunderlin, Bistoni, M.A. (2014). Multimatrix measurement of persistent organic pollutants in Mar Chiquita, a continental saline shallow Lake, Science of the Total Environment, 490: 73-80.
- Briere, R.G. (2000). Playa, Playa Lake, Sabkha: proposed definitions for old terms, Journal of Arid Environments, 45: 1-7.
- Cooke, R.U., Warren, A. (1973). Geomorphology in deserts, University of California Press, Berkeley, 374 p.
- De Martonne, E. (1926). Une nouvelle function climatologique: Lindice daridite. La Meteorologie: 449-458.
- Eugster, H.P., Hardie, L.A. (1978). Saline Lakes, In Lerman A. (Ed.), Lakes, Chemistry, Geology and Physics, Springer Verlag: 237-293.
- Fayazi, F. (1991). Sedimentological studies in the Qom area: Ph.D. dissertation, Unpublished UEA, U.K.
- Fayazi, F., Lak, R., Nakhaei, M. (2007). Hydro-geochemistry and brine evolution of Maharlou saline Lake, Southwest of Iran, Carbonates and Evaporites, 22: 34-42.
- Guseva, N.V., Nalivko, N.G., Kopylova, Y.G., Khvaschevskaya, A.A., Vaishlya, O.B. (2014). Chemical and microbial composition of Khakassia Saline lakes with regard to their ecological state, IERI Procedia, 8: 130-135.
- Gutiérrez, F., Valero-Garcés, B., Desir, G., González-Sampériz, P., Gutiérrez, M., Linares, R., Zarroca, M., Moreno, A., Guerrero, J., Roque, C., Arnold, L.J., Demuro, A. (2013). Late Holocene evolution of Playa Lakes in the central Ebro depression based on geophysical surveys and morpho-stratigraphic analysis of lacustrine terraces, Geomorphology, 196: 177-197.
- Haghipour, A.A. (1986). Tehran geological map (Scale: 1:250000), Geological Survey of Iran, Tehran. [in Persian]
- Hajian, J. (1996). Qom geological map (Scale: 1:250000), Geological Survey of Iran, Tehran.
- Howari, F.M., Banat, K.M., Abu-Salha, Y.A. (2014). Depositional and diagenetic processes of Qa Khanna Playa, North Jordan basaltic plateau, Jordan, Journal of Asian Earth Sciences, 39(4): 275-284.
- Jahani, D. (2010). Sedimentology and Mineralogy of Gramsar Playa, Specialty Semiannual Journal of Salt, 1(1): 1-16. [in Persian]
- Ke, L., Song, Ch. (2014). Remotely sensed surface temperature variation of an inland saline Lake over the central Qinghai-Tibet Plateau, ISPRS Journal of Photogrammetry and Remote Sensing, 98: 157-167.
- Kelts, K., Shahrabi, M. (1986). Holocene sedimentology of hypersaline Lake Urmia, northwestern Iran, Journal of Paleogeography, Paleoclimatology, Paleoecology, 54: 105-130.

- Kendall, A.C. (1992). Evaporite, in Facies Models: Responses to sea level change, edited by Walker, R.G. and James, N.P., Geological Association of Canada: 375-409.
- Kinsman, D.J.J. (1974). Evaporite deposits of continental margins, 4th Symposium on Salt, North Ohio Geological Society, 1: 255-259.
- Krinsley, D.B. (1970). Geomorphological and paleo-climatological Studies of the Playa of Iran: US Government Printing Office Washington D.C.: 20-402.
- Lak, R., Rezaeian Langeroudi, S. (2015). Holocene sedimentary environment of Maharlou Lake by sedimentological and mineralogical evidences, Quaternary Journal of Iran, 1(1): 83-97. [in Persian]
- Langer, A.M., Kerr, P.F. (1966). Mojave Playa crusts, Physical properties and mineral content, Journal of Sedimentary Petrology, 36: 377-396.
- Last, W.M. (1980). Sedimentology and postglacial history of Lake Manitoba, Ph.D. thesis, University of Manitoba, Winnipeg, 686 p.
- Last, W.M., Teller J.T., Forester, R.M. (1994). Paleohydrology and paleochemistry of Lake Manitoba, Canada: the isotope and ostracode records, Journal of Paleolimnology, 72: 269-282.
- Meteorological Organization of Iran (2008). Statistics and Information: www.irimo.ir.
- Motamed, A., Pourmotamed, F. (1977). Geological investigations of the Howz-e-Soltan salt Lake, Bulletin of Faculty of Science, Tehran University, 7(3,4): 119-130. [in Persian]
- Pardo, A., Adatte, T., Keller, G., Oberhansli, H. (1999). Palaeo-environmental changes across the Cretaceous-Tertiary boundary at Koshak, Kazakhstan, based on planktic foraminifera and clay mineralogy, Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology, 154: 247-273.
- Pourmotamed, F., Motamed A. (1979). Geology north of Hoz-e-Soltan, Bulletin of Faculty of Science, Tehran University, 1(1,2): 1-6. [in Persian]
- Qalamqash, J. (2000). Saveh geological map (Scale: 1:250000), Geological Survey of Iran, Tehran.
- Rezaeian Langeroudi, S., Lak, R., Mahdlou Turkamani, S. (2013). Investigation of hydrogeochemical characteristics and groundwater quality of Hoz-e-Soltan Lake, Journal of Tethys, 1(3): 189-198.
- Roberts, N., Jones, N., Benkaddour, M.D., Eastwood, A., Filippi, W.J., Frogley, M.L., Lamb, M.R., Leng, H.F., Reed, M.J., Stein, J.M., Stevens, M., Valero-Garcés, L., Zanchetta, B.G. (2008). Stable isotope records of Late Quaternary climate and hydrology from Mediterranean Lakes: the ISOMED synthesis, Quaternary Science Reviews, 27: 2426-2441.
- Schreiber, B.C., Tabakh, M.E. (2000). Deposition and early alteration of evaporites, Sedimentology, 47: 215-238.
- Shoffner, L.R. (2000). The sedimentology, stratigraphy and chemistry of Playa Lake deposits resulting from Hurricane Nora in the Chapala basin, Baja California, Mexico. M.Sc. Thesis, Miami University, Oxford, Ohio, 156 p.
- Sonnenfeld, P. (1991). Evaporite basin analysis. In Force, E.R., (ed.), Sedimentary and Diagenetic Mineral Deposits: A basin analysis approach to exploration: 159-169.
- Tagorti, M.A., Essefi, E., Touir, J., Guellala, R., Yaich, Ch. (2013). Geochemical controls of groundwaters upwelling in saline environments: Case study the discharge Playa of Sidi El Hani Sahel, Tunisia, Journal of African Earth Sciences, 86: 1-9.
- Torshizian, H. (2011). Sedimentology and geomorphology of Saghand Playa in Central Iran, Stratigraphy and Sedimentology Researches, 27(2): 137-162. [in Persian]
- Tucker, M.E. (2003). Sedimentary rocks in the field, John Wiley and Sons, New York, 234 p.
- Veerasingam, S., Venkatachalapthy, R., Ramkumar, T. (2014). Distribution of clay minerals in marine sediments off Chennai, Bay of Bengal, India: Indicators of sediment sources and transport processes, International Journal of Sediment Research, 29(1): 11-23.
- Warren, J.K. (2010). Evaporites through time: Tectonic, climatic and eustatic controls in marine and nonmarine deposits, Earth-Science Reviews, 98: 217-268.
- Yan, L., Zheng, M. (2015). Influence of climate change on saline lakes of the Tibet Plateau, Journal of Geomorphology, 246: 68-78.